

**Ez a történet negyedik része.
Olvasd el, aztán... Alkosd meg!**

SZEGÉNY LACKÓ

Sok-sok órán át egyedül feküdt Lackó a rablótanya leghomályosabb sarkában. Ha nincs a bokáján a lánc, biztos el is futott volna – de hát a láncot nem lehetett csak úgy levenni. Rángatta, csörgette kétségbeesetten, mindhiába: az szorosan tartotta a lábát.

Torzonborz estefelé tért haza nagy dérrrel-dúrral. Letette a zsákot, amiben a tubák volt, azután a sarokba vágta a kalapját meg a kabátját, és gyertyát gyújtott.

– Na, Paprika Jancsi, mostanra jól kilustálkodhattad magad, kezdődik a munka! Lackónak először le kellett húznia Torzonborz sáros csizmáját, a rabló csak ezután oldotta le a láncról.

– Menj a tűzhelyhez, gyújts be! A hazaúton szereztem egy kövér libát. Ha megraktad a tüzet, megkopasztod és nyársra húzod. De szép ropogósra süljön ám minden oldala, mert úgy szeretem! És nehogy megégesd nekem! Én addig kényelembe helyezem magam, fölveszem a háziköntösömet.

Lackó megkopasztotta, megpucolta és megsütötte a libát. Forgatta, forgatta a nyársat, szállt a finom illat – ő pedig, mivel reggel óta nem evett, már egészen elgyengült az éhségtől. Azon törte a fejét, vajon hagy-e neki akár egy falatkát is Torzonborz a sültből.

De a gonosz rablónak esze ágában sem volt ilyesmi! Ahogy elkészült a libasült, nagyot rikkantott.

Jegyezd fel a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
Gondolattérkép
Táblázat
Rajz, stb.*

**Ez a történet negyedik része.
Olvasd el, aztán... Alkosd meg!**

– Jó étvágyat!

Azután az utolsó falatig befalta a libát, Lackónak a szárnya csücskét sem hagyta. Sőt! Még egy csontot se, hogy azt legalább leszopogathassa!

– Hmmm... Ez jólesett – szólt Torzonborz, és egy nagyot böföntett. – Jöhet a kávé.

Odament a kredenchez, és elővette a kávédarálót. Nagymama kávédarálóját! Megtöltötte illatos kávészemekkel.

– Nesze – nyújtotta oda a darálót Lackónak. – Daráld meg!

Mit tehetett szegény Lackó, fogta Nagymama kávédarálóját, és megőrölte rajta Torzonborz kávéját. A kávédaráló szomorúan játszotta a *Szép május, jöjj, hogy ébreszd a fáknak ágait* kezdetű dalt. Nagyon rossz volt hallgatni. Rosszabb volt mindennél, amit Lackó ezen a szerencsétlen napon átélt.

– Hát veled mi van? – kérdezte Torzonborz, mikor látta, hogy Lackó szemébe könnyek gyűltek. – Szomorúnak látszol, Paprika Jancsi, és azt nagyon nem szeretem. Na várj csak, mindjárt felvidítalak valamivel. Lerántotta Lackó fejéről Jancsi bojtos sipkáját.

– Nem tetszel ebben a buta sipkában! Nem illik az arcodhoz. Tűzbe vele!

Azon nyomban tűzre is vetette. A sipka rögtön lángot fogott.

Jegyezd fel a legfontosabb információkat a szövegből!

A jegyzet lehet:
 Gondolattérkép
 Táblázat
 Rajz, stb.

TORZONBORZ, A RABLÓ

S12
T4
L2

**Ez a történet negyedik része.
Olvasd el, aztán... Alkosd meg!**

– Hát nem vicces? – kiáltotta Torzonborz. – Szerintem szörnyen mulatságos! Torzonborz nevetett, Lackó sírt. A fiú sírva darálta a kávé, a kávédaráló sírva énekelte a dalt.

Lackónak meg kellett tisztítania és fényesre kellett suvickolnia a rabló csizmáját. Azután Torzonborz megint odaláncolta a falhoz, majd a rabló lefeküdt, és leoltotta a lámpát.

Lackó fél éjszakán át le sem hunyta a szemét, annyira gyötörte a honvágy és a szomorúság. Csak feküdt a hideg kövön a puskaporos és az örölt borsos hordó között, és Jancsira gondolt. Vajon mit szólna a barátja, ha megtudná, hogy Torzonborz elégette a bojtos sipkáját? És egyáltalán: megtudja-e valaha is?

– Istenem, istenem – sóhajtott fel Lackó –, micsoda slamasztikába kerültünk mi ketten!

Azért végül csak sikerült elaludnia. Jancsiról meg a nagymamájáról álmodott. Ott ültek mind Nagymamánál, kávé, süteményt ettek – szilvás lepényt tejszínhabbal! –, Jancsi fején ott volt a bojtos sipka, és minden szép volt és jó. Közel s távol se lánc, se rablótanya, se Torzonborz.

Bár sose ért volna véget ez a szép álmom!

De véget ért, méghozzá igencsak hamar. Pontban reggel hat órakor Torzonborz, a rabló frissen, jókedvűen ébredt, és Lackót is felrázta álmából.

– Hé, te hétalvó! Felkelni! Munkára!

Jegyezd fel a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
Gondolattérkép
Táblázat
Rajz, stb.*

**Ez a történet negyedik része.
Olvasd el, aztán... Alkosd meg!**

Lackónak kávé kellett darálnia, fát aprítania, begyűjtania a tűzhelyet. Azután Torzonborz egy kiadósat reggelizett, miközben a fiú csak állt és nézte. Majd Lackó leszedte az asztalt, vizet hozott, mosogatott. Mikor ezzel végzett, oda kellett vinnie a köszörűt Torzonborznak, aki megélezte rajta a görbe szablyáját, majd szép sorjában a hét törét is.

– Gyerünk, gyerünk, te világ lustája! A köszörű nem verkli! Tekerd gyorsabban!

Mikor Torzonborz a hetedik tört is megélezte, ráparancsolt Lackóra, hogy másszon vissza a sarokba, majd rákattintotta a lábára a láncot. Odadobott neki egy darab penészes kenyeret.

– Nesze, egyél, éhen ne haljál itt nekem! Most munkához látok, mint minden dolgos hétköznapon. Te pedig fekhatsz itt, lustálkodhatsz. Cserébe, mikor hazajövök, annál szorgalmasabban fogsz dolgozni nekem! Nem érdemled meg, hogy jobban menjen a sorod nálam, mint Vitéz László barátodnak a hatalmas és gonosz varázslónál, Petróniusz Pókuszhókusznál!

Azzal a rabló kiment, és bevágta maga mögött az ajtót.

Micsoda gazember!